Forordning,

angaaende

Skjøde- og Pantevæsenet paa Island.

Tilskipun,

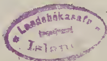
um

Afsalsbréf og Pantsetningar á Íslandi.

Kaupmannahøfn, þann 24de Aprilis 1833.

Kaupmannahøfn.

Prentad hjá Directeur Jens Hostrup Schúltz,
Konúngsins og Háskólans Bókþryktjara.

Vi Frederik den Sjette,

af Guds Naade Konge til Danmark,

de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, Gjøre vitterligt: at Vi, for at tilveiebringe en bedre Orden i det for Eiendoms-Sikkerheden saa vigtige Skjøde- og Pantevæsen paa Vort Land Island, have fundet for godt allernaadigst at byde og befale som følger:

§ 1.

Tinglæsningen af Skjøder, Panteobligationer og andre Documenter, som have Eiendoms Overdragelse til Gjenstand, eller hvorved en Forhæftelse lægges paa Gods og Eiendom, saa og af ethvert andet Document, der læses for at faae Indflydelse paa en Eiers Raadighed over sine Eiendele, bliver at foretage ved den vedkommende Underret, saa at den i Forordningen af 11te Juli 1800 § 12 hjemlede Tinglæsning af deslige Documenter ved Landsoverretten aldeles bortfalder.

§ 2.

Naar Documentet gaaer ud paa Afhændelse eller Forhæftelse af en fast Eiendom, bør det altid læses ved det Ting, hvorunder Eiendommen ligger. Documenter, hvorved en Person pantsætter sit rørlige

Vér Fridrik hinn Sjötti,

af Guds Náð, Konúngur í Danmörku, Vinda og Gauta, Hertogi í Slésvík, Holstein, Stórmæri, Péttmerski, Láenborg og Oldenborg,

Gjörum vitanlegt: að Oss, til að koma betri reglu á þau fyrir vissu egindómsins svo mikilvægu affalsbréfa og pantbréfa efni á Voru landi Íslandi, hefur þóknast allranáðugast að bjóða og skipa, sem eptir fylgir:

§ 1.

Pínglýsingar Affalsbréfa, Pants=skuldabréfa og annara skjala, er hafa eigindóms afhendíngu til augnamiðs, eður hvarmeð nokkur ískylda leggst á góts og egindóm, svo og af serhvörju ödru skjali sem lesið verður til að ná einhvörri umkomu yfir eins eiganda umráðum yfir eignum sínum, eiga að fyritakast við hlutadegandi undirrétt, svo að sú í tilskipan af 11ta Júlí 1800 § 12 heimilaða Pínglýsing af þesshattar skjölum við Landsyfirréttinn öldúngis burtfellur.

§ 2.

Þegar skjalið hljóðar uppá afhendíng eður veðsetníng einhvörrar fasteignar, á það ætíð að lesast á því þingi, til hvörs egindómurinn heyrir. Skjöl þau, hvarmeð maður pantsetur sitt hræranlega góts,

Gods uden at overlevere samme, bør, naar de ei indskrænke sig til det, der, som Besætning og Inventarium til en Gaard, staaer i Forbindelse med en fast Eiendom, altid læses ved hans personlige Værneting. Det samme gjelder og om de Documenter, der medføre en almindelig Indskrænkning i en Persons Eiendomsraadighed over sit Gods; men slige Documenter bør tillige læses ved de Ting, hvorunder han har faste Eiendomme beliggende, saafremt det ellers skal tjene til at svække de Afhændelser eller Forhæftelser, som med Hensyn til saadanne Eiendomme foregaae ved lovlig tinglæste Documenter.

§ 3.

I Reikevig foretages Læsning af de ovenmeldte Documenter til de ordinaire Ting, som der ugentlig holdes. Paa alle andre Steder blive de at læse ved det aarlige Mandtalsting for det Tingsogn, hvor Læsningen efter § 2 skal foregaae. Ved Extraretter kan intet af deslige Documenter læses med Retsvirkning.

§ 4.

Udenfor Reikevig, hvor der i Henseende til Læsningen bliver at forholde efter de almindelige Regler i danske Lov og tilhørende Anordninger, bliver et Documents Virkning mod tredie Mand først regnet fra Tinglæsningens Datum, saa at, hvis tvende saadanne Documenter skulle blive læste til samme Tingtid, det ene ikke paa Grund af dets ældre Udstædelse kan, naar ellers ingen Misligхed har fundet Sted, have Fortrin for det andet. Dog naar den, der har erhvervet et Adkomst- eller Forhæftelses-Document, forevíser samme for Sysselmanden til foreløbig Antegning i Skjøde- og Panteprotocollen og derom erholder Paategning paa Documentet, samt siden lader det læse til det første paafølgende Mandtalsting, saa bliver dets Retsvirkning at regne fra den Dag, da hiin Foreviisning fandt Sted, saa at det

án þess ad skila því frá sér, eiga, þegar þau ei takmarkast til þess, er, sem fast bússé edur innstæda einhvorrar jardar, er sameinad vid fasteign, ætíd ad lesast vid hans persónulega Varnarþíng. Hid sama gildir og um þau skjöl, er færa med sér einhvorja almenna takmörkun á einnar persónu eignarrádum yfir gótsi sínu; enn slík skjöl eiga líka ad lesast á þeim þíngum, í hvorra sóknum hans fasteignir liggja, ef þau annars eiga ad notast til ad veikja þær afhendíngar edur vedsetníngar, sem med tilliti til slíkra eigna gjörast med löglega þínglýstum skjölum.

§ 3.

Í Reikjavík fyritakist lestur þeirra fyrrnefndu skjala á þeim reglulegu þíngum, er þar haldast á viku hvorri. Á öllum ödrum stödum eiga þau ad lesast á því árlega Manntalsþíngi, fyri þá þíngsókn hvar Lýsínginn eptir § 2 á ad ské. Vid Extrarétti gétur lestur slíkra skjala ei útvegad þeim neinn Lagakraft.

§ 4.

Fyrir utan Reikjavík, hvar lýsínginn á ad fremjast samkvæmt almennum reglum í Dönsku Lögum og þartil heyrandi tilskipunum, á sérhvors skjals verkun mót þridja manni fyrst ad reiknast frá þínglýsíngarinnar degi, svo ad, ef tvö slík skjöl kunna ad lesast á sömu þíngtíd, annad þeirra ekki, vegna eldri útgefníngar, getur, ef annars eigi neitt misferli þarvid skéd hefur, haft forgángsrétt fyrir hinu. Þó skal, þegar sá er útvegad hefur nokkurt heimildar- edur vedsetníngar-skjal, sýnir Sýslumanni hid sama til fyrifarandi innteiknunar í afsals- og pantbréfa-bókina, og fær þarum úppáteiknun á sjálft skjalid, svo og sídan lætur þad lesa á því næst fylgjanda Manntalsþíngi, skjalsins Lagakraftur reiknast frá þeim degi, er þad þannig var sýnt, svo ad þad á ad hafa forgángsrétt fyri þeim heimildar- og vedsetníngar-skjölum, sem, undir

vil have Fortrin for de Adkomst- og Forhæftelses-Documenter, der samtidig med samme komme til Tinge, og som enten aldeles ikke eller først senere ere paa foranførte Maade forevisite for Sysselmanden. Iøvrigt bliver de flere paa samme Tingdag eller samme Mandtalsting læste Documenters Tinglæsning at ansee som aldeles samtidig, uagtet det Ene bliver læst nogen Tid forend det Andet, dog at intet Document, som først indleveres til Læsning efterat Tinget er begyndt, kan komme i Betragtning mod det, som forud er indleveret.

§ 5.

De tinglæste Documenter bør Ord for Ord indføres i den dertil indrettede af Amtmanden autoriserede Skjøde- og Panteprotocol, foruden at der om Læsningen bør gjøres Bemærkning i Justitsprotocollen. Om Læsningen og Protocolleringen gives Paategning paa Documentet, ligesom og Rettens Betjent, i Overeensstemmelse med Sportelreglementet 10de September 1830 § 30, har at anmærke paa samme, saafremt der findes Mangel i Udstæderens Adkomst til den faste Eiendom, som ved Documentet skal overdrages eller forhæftes, eller der forhen er læst noget Document, som kan være til Hinder for det nu læste Documents Fuldgyldighed.

§ 6.

For at Rettens Betjent med Nøiagtighed kan iagttage hvad der saaledes paaligger ham, og iøvrigt kan meddele enhver Vedkommende paalidelig Attest om Adkomsten til en Eiendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bør der holdes nøiagtige Registre over alle de læste Documenter. Disse bør bestaae deels i alphabetiske Fortegnelser over de Personer, som overdrage eller erhverve Eiendomme, eller hvis Eiendomsraadighed indskrænkes ved de læste Documenter, og indeholde Henviisning til de Steder, hvor Documenterne findes i Protocollen,

eins og það, frammkoma á þíngi, og sem annaðhvort oldúngis ekki, eður ei fyrr enn síðar, eru, á fyrrsagðann hátt, sýnd Sýslumanni. Annars á fleiri á sama þíngdegi eður sama Manntalsþíngi lesinna skjala þínglýsíng að öllu leiti að álítast sem skéð á sömu tíð, þó annaðhvort þeirra lesist nokkru fyrr enn hitt, þó svo, að ekkert skjal, sem ei fyrr afhendist til lýsíngar enn eptir byrjun þíngsins, geti komið til álits mót því, sem fyrr er af hendi látið.

§ 5.

Þau þínglýstu skjöl eiga, orð fyrir orð, að innfærast í þá þartil lögudu, af Amtmanni fuldgildtu, Afsals- og Pantbréfa-Bók, og þaradauk á lýsíngarinnar að getast í þíngbókinni. Um lýsíng og bókun gefist uppáteiknun á skjalið; einnig skal réttarins þénari, samkvæmt aukatekjureglugjörðinni af 10da September 1830 § 30, á sjálfu skjalinu geta sérhvörs brests er finnast kann á útgefandans heimild til þeirrar fasteignar, sem með því á af hendi að látast eður veðsetjast, og líka þess, ef nokkurt skjal áður er lesið, sem geti hindrað þess nú lýsta skjals fullgildi.

§ 6.

Til þess að réttarins þénari með nákvæmni geti athugað það, hvartil hann þannig skyldast, og annars geti meddeilt sérhvörjum hlutadeiganda áreiðanlegann vitnisburð um heimild að eign nokkurri, og um þær þar á hvílandi veðsetníngar, eiga nákvæm Registur að haldast yfir öll lesinn skjöl. Þau eiga að nokkru leiti að vera uppteiknanir, í stafrofsröð, yfir þær persónur er afhenda eður útvega eignir, eður hvörra eignarráð takmarkast með þeim lesnu skjölum, og innihalda tilvísanir til þeirra staða, hvar skjölinn finnast í bókinni, og

deels og tillige i Registre over enhver Eiendom, som afhændes eller forhæftes, saaledes at Henviisning til Alt hvad der angaaende saadan Eiendom er læst til Tinge findes samlet paa eet Sted. Paa den nærmere Indretning, som i Overeensstemmelse dermed gives Registrene, bør Amtmandens Approbation erhverves; og, forsaavidt de allerede indrettede Registre angaaer, bør nøiagtig Forklaring om Indretningen indsendes til bemeldte Embedsmand, som har at bedømme om den svarer til sin Hensigt eller om nogen Forandring deri bør gjøres. Skulde der i nogen Jurisdiction findes saadanne Omstændigheder, der for Tiden forhindre Førelsen af et Register over selve Eiendommene, saa kan Amtmanden tilstæde, at det indtil videre forbliver blot ved Register over Personerne, men disse bør have en saadan Nøiagtighed, at det stedse ved deres Hjelp kan sees, om en vis Person er Eier af en bestemt Eiendom, og om noget er læst til Tinge, som kan være i Veien for hans Raadighed over samme.

§ 7.

Til Fuldstændiggjørelse af Skjøde- og Pante-Protocollerne og de Registre, som derover bør føres, bør Landsoverretten tilstille enhver Retsbetjent en af Justitssecretairen forfattet fuldstændig Fortegnelse over alle de hans Jurisdiction vedkommende Documenter af det ovenanførte Slags, der ere blevne læste ved Landsoverretten uden siden at være udslettede, med Afskrift af disse Documenter; hvilke den vedkommende Retsbetjent, uden derfor at nyde nogen Betaling, har at indføre i Skjøde- og Panteprotocollen, ligesom han og derom bør gjøre fornøden Bemærkning paa Registrene.

§ 8.

Amtmændene have, paa deres Omreise i Districterne, nøie at eftersee saavel Skjøde- og Panteprotocollerne som Registrene over samme,

undireins, ad ødru leiti, registur yfir serhvorn eigindóm, sem afhendist edur vedsetst, á þann hátt, ad tilvísun til alls, sem lesid er á þíngi um slíkann eiginndóm, finnist til samans á einum stad. Til þeirrar sérlegu løgunar, er þessu samkvæmt verdur registrunum gefinn, á Amtmannsins samþykki ad útvegast, og á, ad svo miklu leiti þeim nú þegar løgudu registrum vid kemur, nákvæm skírsla um løgunina ad innsendast til nefnds Embættismanns, sem á ad dæma um hvort hún svari til sins augnamids, edur umbreyting þará þurfi ad gjørast. Ef slíkar kríngumstædur finnast ad vera í nokkurri þíngsókn, er nú sem stendur hindri samníng slíks registurs yfir sjálfar eignirnar, svo má Amtmadurinn leyfa, ad fyrst um sinn einúngis Registur yfir Persónurnar haldist, enn þau eiga þá ad vera gjørd med slíkri nákvæmni, ad þad ætíd med þeirra hjálp sjest geti hvort nokkur viss Persóna sé eigandi einhvorrar tiltekinnar eignar, og hvort nokkud sé lesid á þíngi, sem geti stadid í vegi fyrir hans umrádum yfir hinni sømu.

§ 7.

Til fullkomnunar Afsals- og Pant-Bréfa-Bókanna og þeirra Registra, sem þarfyfir eiga at haldast, á Landsyfirrétturinn ad tilsenda sérhvørjum Réttarins þénara eina af Júftitz-Sekreteranum samda fullkomna Uppteiknun yfir øll þau hans umdæmi vidvíkjandi skjøl af fyrrgreindri art, sem lesinn hafa verid vid Landsyfirréttinn, án þess ad hafa sidan afplánud verid, med Afskrift af þessum skjølum, hvor hlutadegandi Réttarins þénari, án þess þarfyrir ad fá neina borgun, á ad innfæra í Afsals- og Pant-Bréfa-Bókina, eins og hann og þarum á ad skrá naudsynlega athugasemd í Registrunum.

§ 8.

Amtmennirnir eiga, á þeirra yfirferd í Herudunum, nákvæmlega ad líta eptir svovel afsals- og pant-bréfa-bókunum, sem Registrunum

og sørge for, at Mangler eller Uordner, som i saa Henseende finde Sted, afhjelpes.

§ 9.

Iøvrigt bliver der at forholde efter Sportelreglementet af 10de September 1830 Capitel 3, hvorhos dog intet Salair bør betales for Læsning og Protocollation af Cautioner, som stilles for Kongelige Oppebørsler eller for saadanne Cautioners Udslettelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, den 24de April 1833.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

Stemann.

Monrad. Ørsted. Lassen. Lange. Hansen. Bentzen.

yfir þær, og hafa umhyggju fyri því, að þeim brestum eður óreglu, sem í því tilliti finnast, afstýrt verði.

§ 9.

Annars breytist eptir Aukatekjureglugjörðarinnar af 10da September 1830 3da Kapítula, hvar hjá þó ekkert gjald á að lúkast fyri lestur og bókun á Borgunarbréfum, er útgefast fyri konúnglegum tekjum, eður fyrir afplánun slíkra Borgunarbréfa.

Hvareptir allir hlutaðeigendur sér allraundirgefnast hegða eiga.

Gefið í Vorum Konúnglega Aðseturs-stað Kaupmannahøfn, þann 24da Aprílis 1833.

Undir Vorri Konúnglegu Hønd og Innsigli.